

॥६२॥६३॥६४॥६५॥६६॥६७॥६८॥६९॥७०॥७१॥७२॥७३॥७४॥७५॥७६॥७७॥७८॥ इति सभापर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ नकुलस्येति ॥ १॥२॥३॥ रोही
वशेचक्रे महाबाहुः सुराष्ट्राधिपतिस्तदा ॥ सुराष्ट्रविषयस्थश्च प्रेषयामासरुक्मिणे ॥ ६२ ॥ राज्ञे भोजकटस्थाय महामात्राय धीमते ॥ भीष्मकाय सधर्मात्मा सा
क्षादिन्द्रसखाय वै ॥ ६३ ॥ सचास्य प्रतिजग्राह सुतः शासनं तदा ॥ प्रीतिपूर्वमहाराजवासुदेवमवेक्ष्य च ॥ ६४ ॥ ततः सरत्नान्यादाय पुनः प्रायाद्युधांपतिः ॥ त
तः शूर्पारिकं चैव तालाकटमथापि च ॥ ६५ ॥ वशेचक्रे महातेजादंडकांश्च महाबलः ॥ सागरद्वीपवासांश्च नृपतीन् स्लेच्छयोनिजान् ॥ ६६ ॥ निषादान् पुरुषादां
श्च कर्णप्रावरणानपि ॥ ये च कालमुखानामनरराक्षसयोनयः ॥ ६७ ॥ कृत्स्नं कोलगिरिं चैव सुरभीपट्टनं तथा ॥ द्वीपं ताम्राब्धं चैव पर्वतरामकं तथा ॥ ६८ ॥ तिमि
गिलं च सनृपं वशेरुत्वा महामतिः ॥ एकपादांश्च पुरुषान् केरलान्वनवासिनः ॥ ६९ ॥ नगरीं संजयंतीं च पाषंडं करहाटकं ॥ दूतैरेव वशेचक्रे करं चैनानदापयत् ॥
॥ ७० ॥ पांड्यांश्च द्रविडांश्चैव सहितांश्चोड्केरलैः ॥ अंध्रां स्तालवनांश्चैव कलिंगानुष्टूर्कणिकान् ॥ ७१ ॥ आटवीं च पुरीं रम्यां यवनानां पुरं तथा ॥ दूतैरेव वशेचक्रे
करं चैनानदापयत् ॥ ७२ ॥ ततः कच्छगतीं धीमान् दूतान्माद्रवती सुतः ॥ प्रेषयामासरजेंद्रपौलस्त्याय महामने ॥ विभीषणाय धर्मात्मा प्रीतिपूर्वमरिंदमः ॥ ७३ ॥
सचास्य प्रतिजग्राह शासनं प्रीतिपूर्वकं ॥ तच्च कालकृतं धीमानभ्यमन्यत स प्रभुः ॥ ७४ ॥ ततः संप्रेषयामासरत्नानि विविधानि च ॥ चंदनागुरुकाष्ठानि दिव्या
न्याभरणानि च ॥ ७५ ॥ वासांसि च महार्हाणि मणींश्चैव महाधनान् ॥ न्यवर्त्तत ततो धीमान्सहदेवः प्रतापवान् ॥ ७६ ॥ एवं निर्जित्य तरसांस्त्वेन विजयेन च ॥
करदान् पार्थिवान् कृत्वा प्रत्यागच्छद रिंदमः ॥ ७७ ॥ धर्मराजाय तत्सर्वं निवेद्य भरतर्षभः ॥ कृतकर्मा सुखं राजन्नुवास जनमेजय ॥ ७८ ॥ इति श्रीमहाभारते सभा
पर्वणि दिग्विजयपर्वणि सहदेवदिग्विजये एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नकुलस्य तु वक्ष्यामि कर्माणि विजयंत
था ॥ वासुदेवजिता माशां यथा सावजयत् प्रभुः ॥ १ ॥ निर्याय खांडवप्रस्थात्पतीचीमभितो दिशं ॥ उद्दिश्य मतिमान् प्रायान् महत्या सेनया सह ॥ २ ॥ सिंहनादेन म
हतायोधानां गर्जितेन च ॥ रथनेमिनिनादैश्च कंपयन् वसुधामिमां ॥ ३ ॥ ततो बहुधनं रम्यं गवाक्ष्यं धनधान्यवत् ॥ कार्त्तिकेयस्य दयितं रोहीतकमुपाद्रवत् ॥ ४ ॥
तत्र द्युद्धं महत्त्वासीच्छूरैर्मत्तमयूरकैः ॥ मरुभूमिं सकात्सूर्येन तथैव बहुधान्यकं ॥ ५ ॥ शैरीषकं महत्थं च वशेचक्रे महायुतिः ॥ आक्रोशं चैव राजर्षितेन युद्धमभून्म
हत् ॥ ६ ॥ तान् दशार्णान् सजित्वा च प्रतस्थे पांडुनंदनः ॥ शिबीं स्त्रीगर्त्तानि वृष्टान् मालवान्यं च कर्पटान् ॥ ७ ॥ तं गिरिं ॥ ८ ॥ मत्तमयूरसंज्ञैः क्षत्रियैः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥